

datum, fastställt av riksdagen då midsommarafton nu alltid måste infalla på en lördag utan hänsyn till att Gustaf Vasa red in i den från danskarna befriade huvudstaden den 23 juni. Naturen står i sin fagraste försommarprakt, bordet är festligt dukat med brutna servetter och glittrande glas. Det vattnas redan i gästernas munnar och då, just då, öppnas himlens alla portar för ett fruktansvärt ösregn. Istället för att muntert lyfta snapsglasen och låta helan gå, uppåddas gästerna för att duka av festbordet och bära dess beståndsdelar inomhus i den fromma förhoppningen att golvyta och bord skall rymma den ramponerade middagen. Regnet fortsätter att hålla ner hela midsommardagen och först fram emot kvällen ljusnar det. Dagen därpå, då alla skall gå till jobbet, lyser solen från en klarblå himmel. Känns det igen?

Under juli månads fruntimmersvecka brukar en del traditionalister ställa till med kafferep och tårta men seden tycks ha fallit i glömska hos fyrtyotalistrerna. Augustikräftorna hedrar de emellertid, även om djupfrysta kräftor

numera står att finna året runt. Under den röda augustimånen och till glasens klang sörplas det friskt när skaldjuren, som sannerligen inte kan göra någon mätt - inte ens med rostat bröd och kryddost - sköljs ned med Skåne och Aalborgs jubileumsakvavit. Regnet brukar inte vara något problem, däremot myggen.

För många år sedan bjöd min gudmor på kräftor, som skulle ätas al fresco på hennes natursköna udde. För säkerhets skull smorde vi alla in oss med ett nytt myggmedel och slog oss sedan ned med lustiga hattar och kräftservetter på bryggan. Därefter anföll myggen. Inte en och en utan i väl formerade jakteskador. Vi störtade inomhus med glas och bestick och väl i skydd läste någon myggmedlets bruksanvisning. Där stod det: "Före måltiden skall ett träd, cirka tio meter från festplatsen, insmörjas med detta medel, som garanterat håller myggen på avstånd"!

Kommer så september med suströmningen och dess odör av gammaldags bekvämlighetsin-